

Je had erbij moeten zijn
Mythes, fabels en souvenirs van Holland Sport (1954-1971)

Je had erbij moeten zijn

Mythes, fabels en souvenirs van Holland Sport (1954-1971)

Martin van Zaanen

Nederlandse Sportboeken Club

INHOUD

6

Een bijzondere club en dat was het, en wel hierom

10

De hoofdrolspelers

22

Van Duinhorst tot Duindorp SV

36

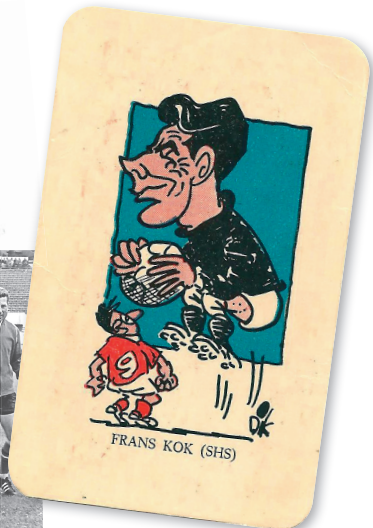
Viel er nog wat te juichen? De sportieve prestaties

73

Onvergetelijke beelden, scènes en taferelen

89

De moeizame band tussen HS en HBS

VAN VIANEN - HOLL. SPORT

92

Groenwitte helden van de groene mat

148

Het kleurrijke trainersbestand

158

Hoe de afkorting HS nog een tijdje voortleefde

160

Slotakkoord Martin van Vianen

169

Geraadpleegde literatuur

VOORWOORD

EEN BIJZONDERE CLUB EN DAT WAS HET, EN WEL HIEROM

Bij welke voetbalclub had je een eigenaar die onder spelers, trainers en notabelen palingen verlootte die hij zelf bij de Nieuwkoopse Plassen had gevangen? Bij welke voetbalclub lag de leiding in handen van een kleurrijke vracht aan bestuursleden die vooral aandacht en aanzien zochten, en niet uit de media weg te slaan waren? Bij welke voetbalclub zag je twee van Den Haags grootste voetballers aller tijden - Bertus de Harder en Mick Clavan - onnavolgbaar schitteren op één en dezelfde vleugel?

Ja hèhè: Holland Sport.

En daarom zeggen we: O, wat was het toch fijn om fan van (Scheveningen) Holland Sport te zijn. Want dan maakte je deel uit van de unieke entourage op het tussen de Houtrustweg, Sportlaan, Houtrustlaan en Laan van Poot gelegen Sportterrein Houtrust. Een plek waar je, wanneer de westenwind aanzwol, de zee rook en het zout proefde in de lucht. Waar je je vanaf de, voornamelijk, staantribunes laafde aan een sfeer die het midden hield tussen aanstekelijk onaangepast en tot de verbeelding sprekend cowboyachtig. Noem het maar gerust een schilderachtige vrijbuitersbende die je daar trof.

Kende het spelersbestand aanvankelijk een hoog plaatselijk karakter, na verloop van tijd begon het uit opvallend veel verschillende types en stijlen te bestaan. Dat gold ook voor de trainers. En de bestuurders. Maar juist weer niet voor het publiek. Dat bleef eensgezind tot en met. Wat (Scheveningen) Holland Sport tussen 1954 en 1971 op sportief gebied presteerde, was niet per definitie groots, maar op een bepaalde manier wel altijd meeslepend. Met maar weinig aspecten die niet tot de verbeelding spraken. Zelfs de financiële huishouding van Jan Steen intrigeerde.

Ondertussen was je er als fan van Holland Sport getuige van hoe lokale helden in je eigen achtertuin met een op Engelse leest geschoeide speelstijl de strijd aanboden met het Ajax van Johan Cruijff en het Feyenoord van Wim van Hanegem. Dit alles in de wetenschap en het vooruitzicht dat de Derde Helft een wezenlijk onderdeel van de beleving vormde. Alles bij elkaar opgeteld waren de avonturen van Holland Sport een wel erg duidelijk geval van: *Je had erbij moeten zijn*. Mede doordat, vanwege alle verhalen die in de loop der jaren de ronde gingen doen, steeds vager werd waar de mythe begon en de fabel het overnam.

Dit levensverhaal is een ode aan alles wat Holland Sport zo Holland Sport maakte. Maar dan wel onder het motto dat je beter niet droevig kunt zijn om wat verdween, maar juist gelukkig dat je het mocht meemaken. Holland Sport, na ADO het tweede profteam van de stad, was geen topclub en dat was helemaal niet erg. Al was het maar omdat ze een periode kenden waarin ze het met hart, ziel en zaligheid bestrijden van topclubs zo leken te hebben uitgevonden, dat ze er patent op konden aanvragen. Juist tegen die ploegen uit een hogere gewichtsklasse boksten ze hun beste resultaten voor elkaar.

Ondanks het feit dat er profvoetbal werd bedreven, maakte de club tot in zijn diepste vezels de indruk een amateurvereniging te zijn.

Met alle charmes van dien. Zoals de wind waaide, waaiden hun jasjes. Waardoor je ervan op aan kon dat er bij Holland Sport altijd wat geks, interessants of spannends gebeurde. En van dat onverwachte ging een grote aantrekkingskracht uit.

Een bijzondere club en dat was het. Dat had natuurlijk ook te maken met de tijd. Een interessant aspect in het leven van Holland Sport is dat de beginjaren samenvielen met de avontuurlijke eerste fase van het in 1954 in Nederland alsnog toegestane profvoetbal. In die periode ontstonden veel nieuwe clubs. Een deel daarvan sneuvelde snel. Holland Sport hield het zeventien jaar vol. Toen werd het 1 juli 1971 en was er de gedwongen fusie met ADO tot FC Den Haag. Die deed veel stof opwaaien en dat is bij sommigen nog steeds niet neergedaald.

Zo hé, 1971, het gaat dus alweer richting een halve eeuw dat Holland Sport niet meer bestaat. Gelukkig is het nog steeds mogelijk te putten uit de wortels van toen. Want over Holland Sport raak je niet zomaar uitgepraat. En, omdat we het originele clublied nog kennen, ook niet zomaar uitgezongen:

**Hup Scheveningen, zet je beste beentje voor
Hup Scheveningen, ga er met de bal vandoor
Wees als altijd onvermoeibaar,
en doe bij het spel je best
Hup naar voren op het doel af
Hiep hiep hoera voor SHS!**

Martin van Zaanen, voorjaar 2019

Holland Sport is op 13 december 1970 voor de laatste keer in z'n bestaan gastheer van Feyenoord, dat met 3-2 wint; op de foto strijden doelman Woody Louwerens en Theo Verlangen met Wim van Hanegem, onder het toezien van Joop van Daele en Chris Kronshorst

DE HOOFDROLSPELERS

De taferelen die je bij Holland Sport meemaakte, het was af en toe net een film. Waardoor het niet zo'n gekke of grote stap is naar de gedachte: Stel dat er een speelfilm over het zeventienjarige leven van de roemruchte profclub wordt gemaakt, wie komen er dan als hoofdrolspelers op de poster?

Na niet al te lang nadenken, kan het antwoord niet anders luiden dan: Luc Kroesemeijer, Hans Kattenburg en Sjaak Roggeveen. Oftewel ruim baan voor Houtrusts eigen *Fab Three*.

De meeste voetbalverenigingen die er halverwege de jaren vijftig van de vorige eeuw al een tijdje waren, beschikten over een bepaald type bestuursleden. Ambtenaren of mensen uit de categorie 'oud geld'. Laten we zeggen dat het merendeel er een zekere standing op nahield. De clubs die in 1954, toen het betaald voetbal er in Nederland (dan eindelijk) toch kwam, werden opgericht of besloten het profvoetbalavontuur aan te gaan, hadden een kleurrijker slag leiders. Veelal ondernemers en zoals we weten zitten daar aparte types tussen. Daadkrachtig. Impulsief. Opportunistisch. Vrije Jongens en Vrije Vogels. Holland Sport is daar misschien wel in heel Nederland het beste voorbeeld van.

In willekeurige volgorde en van dito belang hebben we het onder anderen over de Amsterdamse zakenman Lodewijk Röpke (opvallend genoeg tevens eigenaar van de profclub Alkmaar), Piet en Frank Vrolijk, Theo Fehling, Cor de Bruin, Cees de Bruyn, Steef van der Laan, Frits Petersen en Wim Roozeboom. Ze stonden in de loop der jaren via spellocaties Duinhorst en Houtrust flink in de belangstelling. En maakten niet echt de indruk daarmee te zitten.